

Νυνὶ ἢ πενήτων, ἀναβάδην ἀναπαύοιμι.
 Καρ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις ἐποίεις ζημίαν
 Ἐνόστε, Ἰαυτ' ἀγαθ' ἔχων. Ερ. Οἴμοι τὰ-
 λας
 Οἴμοι πλυκαυῶτ' τέντεξάδι πεπεμμέ-
 ρου.
 Καρ. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάττω κα-
 λείς.
 Ερ. Οἴμοι ἢ κωλῆς ἠδ' ἐγὼ κατήδιον.

A *Contabescens, porrectis requiesco pedibus,*
 CA. *Nec immerito, ut qui damno multabas*
eos,
A quibus ista bona acceperas. ME. Hei, hei
mibi:
Vbi nunc placenta, quæ mihi quarto quolibet
Die cuiusvis mensis pinsebatur. CA. Ab
Desideras absentem: & frustra illam vocas.
 B *ME. Heu victimarum armos, quos comedebam*
ante hac.

Σχόλ. Σωφρονεῖς.] ἀντὶ τῶ μόλις ἐπεσφάφης. ἢ καλῶς
 κ' ἀληθῆ λέγεις. Οἶνετ' ἴαν.] ἔτω τ' οἶνω πεφυραμυθίω
 μάξαν. τινες ἢ οἶνετ' ἴαν, εἶδος πλακοῦτος μετ' οἶνε καὶ
 μέλιτος γινόμενον. ἀναβάδω.] ἀντὶ τ' ἀδύναμι πέναν,
 ἀνω φησὶν ἔχω τὰς πόδας κοίμαμυθος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 τὰς πόδας ἀνω ἔχοντες τὸ μὴ βαρεῖσθαι ἐπὶ τῷ δρόμῳ.
 Οὐκοῦν δικαίως ὅς τις ἐποίεις ζημίαν.] ἀντὶ τ' ἐποίεις ζη-
 μιῆσιν τὰς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ Ἰαυτ' ἀπαρῶντας. ὁ γὰρ Ερ-
 μήης, τοιαῦτα ποιεῖ. καὶ ὁ Αἰσωπος γὰρ ἐν τοῖς μύθοις
 τὰ αὐτὰ λέγει. Τέντεξάδι πεπεμμύρα.] ἢ τετρας ἐνο-
 μίζετο Ερμῆ, ἢ καθ' ἑκάστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπε-
 τίθεντο πρὸς Ερμῆ, ἔξω γὰρ τῆς ἑορτῆς, ἕραϊ τινες τῶ μη-
 νος ἡμέρᾳ νομίζονται Ἀθῶνισι, θεοῖς τισίν. ὅς, νεμυθία
 ἔς δόξαν, Ἀπόλλωνι, τετρας, Ερμῆ. ἢ ὄγδον Ἰησέ. Πο-
 θεῖς τὸν ἐπαρόντα καὶ μάττω καλούς.] Ἡρακλῆς πλέων
 μὲν τ' Ἀργεὺς εἰς Κόλχας σὺν Ἰάφῳ ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐ-
 ξελθὼν καὶ πέμψας τὸν ἑρμῆνον αὐτῷ Ἰλλαν ὑδωρ ἀν-
 τλήσαι, περὶ μύθου αὐτὸν τὸ ἔπος νεμυθῶν ἀρπαγέν-
 τος, Ἡρακλῆς πολὺ χρόνον ἐξήτει. ὕπερον ἢ ἐπὶ τινος
 ἀθεεῖας φωνῆς ἤκουσε, ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μά-
 ττω καλούς. ἐλείφθη οὖν τὸ εἰς παρομιάν ὅτι τ' μά-
 ττω προσδοκῶτων.

ago, supinus sum: supinitatem pro negligentia
 & torpore accipiunt. Mirum videri vult, quod
 ipse qui Deorum nuntius est, & qui antea nulla
 intermissione, dum variè à diis ablegaretur, vix
 vnquam quiesceret, nunc per otium supinus &
 ignavus quiescat, & quod eum peius habet, πει-
 νῶν famelicus langueat. δικαίως scilicet ἀναπαύη
 πεινῶν. Hæc quæ narras, optimo iure tibi con-
 tingunt. Quoniam cauponariæ illæ tua ope fre-
 ta, & tuo favore innixæ, liberius furari pergebāt,
 aliquando deprehensæ grauitèr multabantur.
 Quod si eas probè curasses, pœnas suæ imposturæ
 non dedissent. Non ab re igitur illæ nunc te de-
 ferunt, abs te prius damnosè desertæ quæ fuerūt.
 οἴμοι τ' ἄλας. Animaduertenda constructio τοῦ οἴ-
 μοι, nominatiuo primùm iungitur, deinde mul-
 tis genitiuis desiderium notantibus earum rerū
 quas olim Mercurius habuerat, iam verò habere
 ipsi non liceat. τῶν, τοῦ ἐν τετραδι. Diximus antea
 ὄγδον, id est octauum cuiusque mensis diè fuise
 Theseo sacratum, hic intelligendum Mercu-
 rio τετραδα, id est quartum diem cuiusque men-
 sis dicatum fuisse. Vnde est non dissimile veri
 etiamnum obseruari, vt cuiusque hebdomadis
 quartus dies, mercurij dies vocitetur. πεπεμμύρα
 participium est ἀπέπλομαι. ποθεῖς. Hylas Theo-
 damantis filius eximia fuit pulchritudine, is cū
 fortè aquatum iuisset, à nymphis ob egregiam
 formam raptus est. Hercules adolescentem eum
 deperibat, propterea longiorem eius cessationē
 miratus, Polyphemum misit, qui cū nomen Hy-
 læ sapius, at nequicquam mirabili vociferatione
 inclamasset, audita tandem vox hæc, Ποθεῖς τ'
 ἐπαρόντα καὶ μάττω καλούς. Hinc versiculus cœ-
 pit dici de iis qui rem absentem, & quæ ha-
 beri nequit, desiderant, interim autem votis ni-
 hil proficiunt.

B I S E T V S. Ποθεῖς] ποθεῖν κ' τὸν εὐσεβῆτιον
 κωλοκεντῆται πρὸς τὸν δρόνον. τὸ ἔραϊ, πρὸς πα-
 ρόντων, καὶ τῶ ἐν ὄψεσιν ὄντων.
 GERARDVS. Κατηλίον.] Mercurius fur-
 tis & furibus præesse credebatur, quare à mulier-
 culis cauponariam exercentibus colebatur, vt
 eius fauore, ipsæ aliis commodius imponerent,
 σωφρονεῖς. Sine interrogatione significat, Sapis,
 qui priuati, quàm alieni commodi magis memi-
 nisti. Cum interrogatione hunc habet sensum,
 Tu qui quondam nos aspernabaris, nunc rebus
 tuis accisis, & afflictis, sapis? οἶνούπιαν. Ductum
 est hoc verbum ἀπὸ τοῦ οἴνου, est enim species
 mæze quæ ex vino subigebatur. Atqui, inquires,
 Dij humanis non vescuntur cibis. Res ita ha-
 bet, neque hîc fuit Mercurius, sed Mercurij sac-
 rificulus, qui specie Mercurij suæ rei diligenter
 inseruit. Quæ Mercurio offerebantur, à sacer-
 dote ablata comedebantur. Haud scio eo tem-
 pore vtrum maius fuerit, sacrificorum ne im-
 postura, an popelli stupor & ignauia. Illi quæ ede-
 bant, Deos comedisse aiebant, populus vanita-
 ti illorum credebatur, qui etiam existimat perso-
 natum hunc Mercurium, verum esse Mercuriū,
 qui relicto cælo, & cælestibus Diis in consortiū
 & familiā Chremyli iam æscisci percipiat. Tale
 quiddam fieri ab Æsculapij sacrificio vidimus. ἀ-
 ναβάδω, aduerbiū quod significat ἀνω τὰς πόδας
 ἔχων, sublatiς, & in altum porrectis pedibus otii

Σχόλια. Οἴμοι ἢ κωλῆς.] τὸ κώλπος λεγομένην
 κῶλα ἢ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τ' ἱερέων. ἔστι ἢ ἱερὸν Ερμῆ,
 ὁ βραχίον τῆς ἀλόγων ζώων. ἄλλως, τὰ ἐμπρόσθια μέ-
 ρη τῆς ἱερέων, τὰς ἀγκύλας ὁσώδης. ἀναβάδω οὖν ὡς
 ὁσῶδης θεοῖς προσφέροντας.
 B I S E T V S. Οἴμοι ἢ κωλῆς.] κωλῆς, πρὸς τῶ
 Σκίδα, ἀντὶ τῶ κώλπος, ὅπερ ἐν τοῖς παλαιῖς σχολείοις
 ἔχομεν, γέγραπται κωλῆνος. Αθῶνισι ἢ ἐν τῶ τῆς δε-
 κωλοφ. κωλῆνα ἢ λέγεται, καὶ κωλῶ. Εὐπωλῆς αὐτῶ-
 λυκῶ, σκέλη ἢ, καὶ κωλῆνες εὐθὺ τὰ ῥόδια. ἀπὸ ἢ τῶ κω-
 λέας, σωτηρημένην ἔστιν, ὡς σικέα, σικῆ. λειοτέα, λειοτή.
 κωλέα, κωλῆ. ἢ τὰς τοῦ ἀεισοφανεῖς σίχου ἐπέε μνή-
 μη ποιῆται. Εὐσεβῆτιος, κωλῆ, σωματικόν τι μέροςον πα-
 ρὰ τῶ κῶλον. κῶλα ἢ, τὰ μέλη. ἔιδίως οἱ πόδες. ἐν τῶ τοῦ